

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJE

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 9. prosinca 2015.

[Multimedia]

Milosrđe može pridonijeti izgradnji čovječnijeg svijeta

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Jučer sam ovdje, na Bazilici Svetog Petra, otvorio Sveta vrata Jubileja milosrđa, nakon što sam ih otvorio na katedrali u Banguiju u Srednjoafričkoj Republici. Danas želim razmišljati zajedno s vama o značenju te Svete godine, odgovarajući na pitanje: zbog čega Jubilej milosrđa? Što to znači?

Crkva treba taj izvanredni događaj. Ne kažem: taj je izvanredni događaj dobar za Crkvu. Kažem: Crkva treba taj izvanredni događaj. U dobu dubokih promjena, Crkva je pozvana pružiti svoj osobiti doprinos, učiniti vidljivima znakove Božje prisutnosti i blizine. A Jubilej je pogodno vrijeme za sve nas da, razmatrajući Božje milosrđe koje nadilazi svaku ljudsku granicu i sja nad tamom grijeha, možemo postati uvjerljiviji i djelotvorniji svjedoci.

Upraviti pogled prema Bogu, milosrdnom Ocu, i braći potrebitoj milosrđa, znači skrenuti pozornost na bitni sadržaj evanđelja, a to je Isus, utjelovljeno Milosrđe, koji našim očima čini vidljivim veliko otajstvo Božje trojstvene ljubavi. Slaviti Jubilej milosrđa isto je što i iznova staviti u središte našega osobnog života i života naših zajednica ono što je za kršćansku vjeru specifično, to jest Isusa Krista, milosrdnog Boga.

Sveta godina, dakle, služi tome da bi se živjelo milosrđe. Da, draga braćo i sestre, ova nam je Sveta godina ponuđena kako bismo iskusili u našem životu slatki i blagi dodir Božjeg oprostjenja, njegovu prisutnost uz nas i njegovu blizinu osobito u trenucima najveće potrebe.

Riječju, ovaj Jubilej je povlašten trenutak da Crkva nauči izabrati samo "ono što je Bogu najmilije". A što je to "Bogu najmilije"? Oprostiti svojoj djeci, biti im milosrdan, da i oni mogu oprostiti svojoj braći, svijetleći kao baklje Božjeg milosrđa u svijetu. To je ono što se Bogu najviše sviđa. Sveti Ambrozije u jednom svom teološkom djelu o Adamu obrađuje povijest stvaranja svijeta te kaže da Bog svakoga dana, nakon što je sve stvorio – Mjesec, Sunce i životinje – izgovara ove riječi: "I vidje Bog da je dobro". Ali kada je stvorio muškarca i ženu, Biblija kaže: "I vidje Bog sve što je učinio, i bijaše veoma dobro". Sveti Ambrozije se pita: "Zašto se kaže 'veoma dobro'? Zašto je Bog toliko zadovoljan nakon stvaranja muškarca i žene?" Zato što je konačno imao nekome opraštati. Lijepo je to: Božja radost je opraštati, Bog je biće milosrđa. Zbog toga u ovoj godini moramo otvoriti srca, da nas ta Božja ta ljubav, da nas ta Božja radost sve ispuni tim milosrđem. Jubilej će biti "pogodan trenutak" za Crkvu ako naučimo odabrati "ono što je Bogu najmilije" ne podliježući napasti da mislimo da je nešto važnije i prioritetnije od toga. Ništa nije važnije od toga da izaberemo "ono što je Bogu najmilije", to jest njegovo milosrđe, njegovu ljubav, njegovu nježnost, njegov zagrljaj, njegova milovanja!

I nužno djelo obnove crkvenih ustanovâ i strukturâ je sredstvo koje nas mora dovesti do toga da doživimo živo i životvorno iskustvo Božjeg milosrđa koje, jedino, može zajamčiti Crkvi da bude onaj grad postavljen na goru koji ne može ostati sakriven (usp. Mt 5, 14). Samo milosrdna Crkva blista sjajem! Ako bismo, pa bilo to samo na trenutak, zaboravili da je milosrđe "ono što je Bogu najmilije", svaki naš napor bi bio uzaludan, jer bismo postali robovi naših institucija i naših struktura, ma koliko obnovljene bile. Bit ćemo uvijek robovi.

"Osjetiti snažno u sebi radost što nas je Isus ponovno pronašao, koji nas je poput Dobrog Pastira krenuo tražiti jer smo bili izgubljeni" (Homilija na Prvoj večernjoj Nedjelje Božjeg milosrđa, 11. travnja 2015.): to je cilj koji Crkva postavlja u ovoj Svetoj godini. Tako ćemo ojačati u sebi sigurnost da milosrđe može stvarno pridonijeti izgradnji čovječnijeg svijeta. Napose u ovim našim vremenima, u kojima je oproštenje rijedak gost u sredinama u kojima ljudi žive, još je hitnije podsjećati na milosrđe, i to na svakome mjestu: u društvu, u ustanovama, na radnome mjestu kao i u obitelji.

Neki bi, sigurno, mogli prigovoriti: "Ali, oče, ne bi li Crkva, u ovoj godini, morala učiniti nešto više? Dobro je kontemplirati Božje milosrđe, ali postoje mnoge urgentnije potrebe!". To je istina, mnogo je toga što treba učiniti, i ja prvi ću na to neumorno podsjećati. Međutim, treba imati na umu da je, u korijenu zaborava milosrđa, uvijek sebeljublje. U svijetu ono poprima oblike isključivog traženja vlastitih interesa, zadovoljstava i časti združenih sa željom za gomilanjem bogatstava, dok se u kršćanskom životu ono zaodijeva ruhom licemjerja i svjetovnosti. Sve je to opreka milosrđu. Nagoni sebeljublja, koji milosrđe čine tuđincem u svijetu, su tako brojni da često nismo ni kadri prepoznati ih kao ograničenosti i kao grijeh. Eto zašto je nužno prepoznati se grešnicima, kako bismo u sebi ojačali sigurnost Božjeg milosrđa: "Gospodine, grešnik sam; Gospodine, ja sam grešnica: dođi sa svojim milosrđem". To je prelijepa molitva. To je molitva koju se može lako svakodnevno moliti: "Gospodine, grešnik sam; Gospodine, ja sam grešnica: dođi sa svojim milosrđem".

Draga braćo i sestre, želim da, u ovoj Svetoj godini, svaki od nas iskusi Božje milosrđe, da budemo svjedoci "onoga što mu je najmilije". Je li naivno vjerovati da to može promijeniti svijet? Da, ljudski govoreći to je ludo, ali "lûdo Božje mudrije je od ljudi i slabo Božje jače je od ljudi." (1 Kor 1, 25).

Pozdrav na talijanskom jeziku

[...]
Jučer, na svetkovinu Bezgrešnog začeća, započeli smo Jubilej milosrđa. Neka nam Djevica Marija bude zagovornicom da ova Sveta godina urodi obiljem plodova i, dajući svima iskusiti Božju skrb za nas, potakne nas da činimo djela tjelesnog i duhovnog milosrđa, koje smo svi pozvani živjeti.

[...]